

◆ Poeziya

El ROMAN

ZƏLZƏLƏ

Sonuncu qullabı içimə çəkdim,
Siqaret qutusun cibimə qoydum.
Özü də, eyvanda.
Böyük cəsərət!

Həyətdə qocalar söhbət edirlər –
Siyasət, siyasət,
yenə siyasət!

Ekranı bir xanım kamança çalır,
Anam qazançanın dibini yuyur.

Atam həyəcanla otağa girir
Qan-tərin içində...
Göz bəbəkləri
Az qalır, uzanıb ekrana dəysin.
Bir gözü onsuz da ekranı qalıb,
Qorxuram, bir gözü eyvana dəysin.

Analar nə yaman qısqanc olurmuş!

Kanalı dəyişir.
"Aha, xəbərlər!
Görək, nələr olub bu gün şəhərdə?!"

Xəbərlər oxunur:
"Bu gün Bakıya
iki bal gücündə zəlzələ gəlir..."

Xəbərlər oxunur:
"Bu gün Bakıda
Yenə də silahlı cinayət olub..."

Atam asta səslə təsəlli verir –
"İki bal zəlzələ nə böyük şeydir?!
Bah dədə, elə bil qiyamət olub!"

Müxbir təkrar edir:
"Bu gün Bakıda..."

Atalar nə yaman qısqanc olurmuş!

Kanalı dəyişir.
Həkim danışır:
"Təbabət böyüyür, inkişaf edir,
Daha qalmayacaq bağlı qapılar.
Şahidi olarıq, bir-iki ilə
Hətta ölümə də çarə tapılar!"

Həkim öz diliylə alov püskürür.

Yanakı otaqdan səs pöhrələnir.
Xərçəngə uduzan babam öskürür,
İki bal gücündə ev silkələnir –

Sürahi üstündən qazança düşür,
Anamın gözündən kamança düşür,
Atamın belindən tapança düşür –

Bütün kirli üzlər ortaya çıxır.

Siqaret qutusu...

Utanır, nədi,
Təkcə o, cibimdə ilişib qalır...

MAĞARA

Bir qoca dedi ki, hələ diriydi
dünən gömüləndə o qız torpağa.
Gəldiyi yerlərə qayıtdı hər şey –
adamlar torpağa, kağız torpağa...

Göyərsə göylərdə bir ağ göyərçin
Bu işə göylər də gülərdi, gərçi...
Sonra da darıxıb bu boz şəhərçün
Gəlib bulaşardı o toz-torpağa.

İstəsən, küləyə çevrilərəm
və
Saçların tərəfə çevrilərəm,
gəl.
Sən kimin olmusan min illər əvvəl?
adını oxudum cam kasalardan...

Deyən olmadımı vaxtı dayandır?
Tanrıyam, bilmirəm yerin hayandır...
Mağara ağzında cığara yandır,
məni də bir dəfə yada sal orda...

Mağara?!
görəsən, nəyin nəsidir?
Mağara – dağların əsnəməsidir.
Tərsinə asılmış quş qəfəsidir,
Belə eşitmişəm yarasalardan...

Bir qoca dedi ki, hələ diriydi
dünən gömüləndə o qız torpağa.
Sonra...
Gəldiyi yerlərə qayıtdı hər şey –
adamlar torpağa, kağız torpağa...

QIZIM

Bir gün dərdiyin çiçək səni içinə çəksə,
Sevdiyin həmin adam deyəcək ki, çiçəksən...
Həmin gecə yuxuda özünü görəcəksən –
Dodaqların qırmızı, saçın uzun, laap uzun...

Çöldə eşidəcəksən çirkinliyin səsini,
Evdə atan yeyəcək tikənin yekəsini.
İçində hiss edəndə təklük təhlükəsini,
Səndən soruşacaqlar, kimin qızısan, qızım?

Getmək istəyəcəksən, yolun tən yarısında
Ətirini, donunu, onu unutmasan da,
O gün unudacaqsan bir kitabı masanda,
Bir də açılmayacaq otağının qapısı...

Bir az qocalacaqsan, bir az əsəcək dizin,
Bir az huşun itəcək, bir az əlinin duzu,
Yollara baxacaqsan, belə laap uzun-uzun...
Öləndə belə ölür qadınların yarısı.

Bir də açılmayacaq otağının qapısı...
Öləndə belə ölür qadınların yarısı...
"Saçın uzun, laap uzun, dodaqların qırmızı...
Üzüntün tanış gəlir, kimin qızısan, qızım?"

ADAM BİLMİR

Zaman daha insafsızdı,
Zaman ölüm-itim bilmir.
Evinizi, qapınızı
Küçənizin iti bilmir.
Hardan bilsin yetim,
bilmir.

Göyün yeddi qatı var?
Var!
Göyləri məskən bilirsən.

Ölümün saati var?
Var!
Mən bilirəm, sən bilirsən,
Əzrayıl saati bilmir.

Daha mən də qocalmışam.
Daha atam da qocalıb,
Siqareti ata bilmir.
Daha anam da qocalıb
Corabımın tayı itir,
Ha axtarır, tapa bilmir.

Səndən sonra təkliyimi,
Mənim nələr çəkdiyimi
Sən bilirsən, Allah bilir, anam bilir,
atam bilmir...

Külək əsir həzin-həzin,
Qulağında sənin səsin.
Neyləsin, qızım, neyləsin,
Adam bilmir, adam bilmir...

QARIŞQA

Süpürgə, saçını sər yerin üstə,
Süpürgə, saçınla süpür yerləri.
Elə təmizlə ki, toz qalmasın ha,
Sonra qarışqalar öpür yerləri.

Özündən yüz dəfə ağır hər yükə
Hardasa qarışan qarışqa qız var.
İlahi, bilirəm, indi hardasa
Mətbəxə daraşan qarışqa qız var.

Daraşır paltara, bişir-düşürə,
Kirli qab-qacağı qənd kimi görür.
Ev adlı ölkədə dəhlizi şəhər,
Mətbəxi ən ucqar kənd kimi görür.

İlahi, o qızın bir əri də var,
Gözləyir, gecələr gələ-gəlməyə.

İlahi, həmin qız qarışqa kimi
Möhtacdır qənd boyda şirin kəlməyə.

Atası sağ deyil, olsaydı əgər,
Deyərdi "bağışla, bağışla, qızım!"
Qarışqa əzməyə qıymayan kişi
Əzirdi hər gecə qarışqa qızı...

Süpürgə, saçını sər yerin üstə,
Süpürgə, saçınla süpür yerləri.
Elə təmizlə ki, toz qalmasın ha,
Sonra qarışqa qız öpür yerləri...

QIZILGÜL

Zəng eləmə, incidərəm bilmədən,
Boyanarsan üfüqlərin rənginə.
Bərk yatıram, özün məni bilirsən,
Oyanmıram telefonun zənginə.

Zəng eləmə, yuxu tutar, açmaram,
Bəhanəylə ovutmaram mən səni.
Top atsan da oyanmaram, necə ki,
Lap atsan da unutmaram mən səni.

Mən yatıram, gözünü yum, sən də yat,
Yuxumuza bu gün haram qatmıyaq.
Biz ki sənlə hər günaha batmışıq,
Bir gecəlik qızılgülə batmıyaq?

Dəyişirsən, heç olmasa, əzizim,
Gözlərimə baxa-baxa dəyişmə.
Darıxmağın dadı-duzu başqadı,
Darıxmağı unutmağa dəyişmə.

Zəng eləmə, oyanmaram, işdi də,
Yuxumda da tək sevirəm, əzizim.
Mən yatanda bərk yatıram, bağışla,
Mən sevəndə bərk sevirəm, əzizim.

